

Beslutningsforslag nr. **B 44**

Folketinget 2010-11

Fremsat den 17. december 2010 af Kristen Touborg (SF), Bjarne Laustsen (S) og Per Clausen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om initiativer til at reducere antibiotikaforbruget i landbruget

Folketinget pålægger regeringen at tage initiativ til at reducere antibiotikaforbruget i landbruget ved at

- 1) ændre betingelserne for at kunne flokmedicinere dyr med antibiotika,

- 2) fremme dyresundheden og
- 3) udvide gult kort-ordningen.

Bemærkninger til forslaget

Regeringen indgik i august 2008 et fireårigt veterinærforlig sammen med Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Det overordnede mål med aftalen er »at øge velfærden betydeligt for dyr i besætninger og ved transporter samt styrke det veterinære beredskab, så der hurtigt og effektivt kan sættes ind over for husdyrsygdomme og infektioner.« Det blev derudover forudsat, »at fødevarerisikoen og resistensudviklingen ikke forringes, samt at der ikke sker ubegrundede ændringer i medicinforbruget.«

Intentionerne i veterinærforliget er overordnet rigtig gode. Men der er efter forslagsstillernes mening behov for yderligere tiltag for at reducere antibiotikaforbruget, der er steget voldsomt de senere år.

Siden 2001 – hvor antibiotikaforbruget begyndte at blive gjort op pr. dyreart – er forbruget kun gået en vej – og det er op. Mens der i 2001 blev brugt 96,6 t antibiotika, så var forbruget steget til 117,5 t i 2008, og i 2009 steg det yderligere til 129,7 t. En stigning siden 2001 på 34 pct.

Når forbruget af antibiotika stiger, øges risikoen for selektion af resistente bakterier hos dyr og mennesker. Dette vil betyde, at en række alvorlige sygdomme hos mennesker og dyr vanskeligt eller måske slet ikke kan behandles medicinsk. De tiltag, der fremover iværksættes for at reducere antibiotikaforbruget, er derfor væsentlige for fremtidens resistensudvikling.

Ændring af betingelserne for at kunne flokmedicinere dyr med antibiotika

Risikoen for selektion for resistente bakterier kan minimeres ved at anvende antibiotika korrekt. Det vil sige

- at der stilles en korrekt diagnose før indledning af en målrettet behandling,
- at der vælges det korrekte antibiotikum til en given sygdom og
- at der anvendes korrekt dosering og behandlingsperiode.

Flokmedicinering af dyr omfatter et stort antal dyr og derfor også relativt store mængder antibiotika. Der er dermed en øget risiko for opformering af resistente bakterier. Behandling med antibiotika bør derfor kun iværksættes efter en dyrlæges undersøgelse af den syge dyreflok. Dyrlægens undersøgelse af besætningen vil føre til en korrekt diagnose. Den behandling, som dyrlægen herefter iværksætter, kan kun omfatte den dyreflok, hvor diagnosen er stillet. Dette indebærer, at sygdom i en anden dyreflok kræver fornyet dyrlægebesøg, inden behandling med antibiotika kan iværksættes.

Når dyrlægen har iværksat behandling med antibiotika, kan landmanden foretage den fornødne efterbehandling i op til 7 dage.

Det er velkendt, at begrænsninger i adgangen til antibiotika vil tilskynde landmanden til at søge alternativer for at undgå sygdomsproblemer i besætningen.

Fremme af dyresundheden

Besætningens sundhedstilstand og dermed også antibiotikaforbruget er betinget af en lang række forskellige faktorer

som infektionsprofil, managementfaktorer, miljøfaktorer og personalets kompetencer. Den ændrede besætningsstruktur med større enheder og den anstrengte økonomi i især svineproduktionen har betydet, at mange besætninger har været nødsaget til at reducere produktionsomkostningerne. Dette medfører dels færre ansatte, dels at der anvendes billig arbejdskraft, der ofte ikke har de nødvendige kompetencer. Den generelle sundhedstilstand i besætningerne er dermed blevet sat under pres. Dertil kommer, at et tilstrækkeligt besætningskendskab forudsætter, at besætningen løbende overvåges af en besætningsdyrlæge ved de obligatoriske kliniske undersøgelser og managementkontrolvalide produktions- og sundhedsdata m.m. Dyrlægens hyppige dialog med de ansvarlige for besætningen og personalet vil medvirke til, at managementfejl kan rettes, inden de får uheldige konsekvenser for besætningen og dermed være med til at fremme dyresundheden.

Med baggrund i erfaringer fra tidligere sundhedsrådgivningsaftaler på området anbefales følgende interval for besætningsdyrlægens besøg i bedrifterne:

Kvægbesætninger uden adgang til ejers førstegangsbehandling af kvæg over 12 måneder:

Besætninger med malkekvæg: 1 besøg pr. måned.

Besætninger med slagtekalve: 1 besøg pr. måned.

Kvægbesætninger med adgang til ejers førstegangsbehandling af kvæg over 12 måneder:

Besætninger med malkekvæg: 1 besøg pr. uge.

Besætninger med søer:

Besøg tilpasset holddriftsintervallet, dog minimum 1 besøg pr. måned.

Besætninger med slagtesvin:

1 besøg pr. måned.

Besætninger med 7-30 kg. grise:

1 besøg pr. måned.

Den foreslåede besøgsfrekvens vil sikre, at besætningsdyrlægen får besætningskendskab på enkeltdyrsniveau.

Udvidelse af gult kort-ordningen

Indførelsen af gult kort-ordningen fra efteråret 2010 betyder, at svineproducenten får et gult kort af Fødevarestyrelsen, hvis han eller hun overskrider de grænser, som Fødevarestyrelsen sætter for antibiotikaforbruget. Herefter har landmanden ni måneder til at få forbruget ned under grænseværdierne. Hvis ikke antibiotikaforbruget herefter ligger, hvor det skal, kan Fødevarestyrelsen blandt andet kræve, at en uvildig dyrlæge rykker ud til producenten med opfølgende rådgivning om blandt andet diagnostik, behandling og management i besætningen. Et besøg, som producenten selv skal betale. Grænserne for antibiotikaforbrug er sat, så cirka 5-10 pct. af besætningerne forventes at få et gult kort. Frem til udgangen af 2011 er et antibiotikaforbrug, der ligger over det dobbelte af landsgennemsnittet, uacceptabelt. Fremadrettet sænkes grænseværdierne for det tilladelige forbrug løbende. Den nye ordning betales af gebyrer fra de svineproducenter, som ikke formår at holde sig under grænseværdierne.

Forslagsstillerne mener, at såfremt der skal ske en hurtig reduktion i forbruget af antibiotika i svineproduktionen, vil en udvidelse af gult kort-ordningen være et effektivt middel. Gult

kort-ordningen bør derfor udvides til at omfatte alle bedrifter, der har et antibiotikaforbrug, der er højere end det gennemsnitlige antibiotikaforbrug.

*Skriftlig fremsættelse***Kristen Touborg (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om initiativer til at reducere antibiotikaforbruget i landbruget.

(Beslutningsforslag nr. B 44)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.